

POEZII

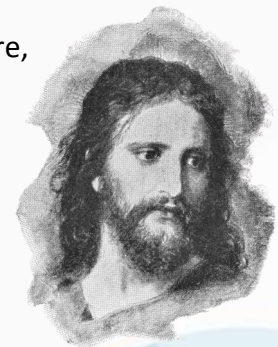
Pr. Ionel Rusu

Acasă

Ploi din lacrimile cerului îți umezesc și astăzi ochii,
Albaștri ca marea din depărtările celeste,
Adieri ale primăverii se rătăcesc peste semănăturile de sub brazdă,
Boabe din metanierul cu psalmi se-adună lângă copacii încremeniți de durere,
Un sărut din soare coboară miraculos peste obraji,
O rază nevăzută îți sărută mâna dreaptă,
Ce-odinioară ne-a vegheat,
Netezindu-ți calea către tărâmul celălalt...
Doar două mușcate au rămas să-ți zâmbească,
Înainte de plecarea ta,
Mereu alături de Dumnezeu și de noi,
Acasă...
Covoare albe, din zăpezile de altădat',
S-au așternut în ogradă,
Până ce Luceafărul zilei avea să le scuture
Cu masca de fier, încinsă,
Troița și tricolorul le-ai lăsat zălog,
Între două porturi ale nădejdlor,
Un ocean de tăcere a acoperit casa,
Pe care ai zidit-o cu brațele-ți de granit.
Iată până și pietrele depun mărturie,
Despre sufletul tău fără seamăn...
O, Doamne, Tu ești Lumina care nu va apune vreodată,
Acasă, într-un basm,
Cu-o Mamă și-un Tată...

(Volumul *Un râu pe bolta rusalimă*)

Portret

Ochii tăi limpezi și umezi,
Privesc doar în jos,
La anul vei naște pe pânză,
În taină, un chip prea frumos,
Așa hoinară-i vârată în ac,
Umple goluri străine ca-n foișor,
Vei face urme de lână gingașă,
Acasă la tine, fi-va odor.

(Volumul *Cădind miresme*)

Alergare

Alerg
să prind în zbor apusul soarelui neașpit,
și dau în urma umbrei cu fiori de gheață,
Alerg după ziua de mâine.
Despre care nu știu cum va fi,
Alerg după ziua de ieri, pe care n-am știut s-o prețuiesc,
Alerg după fantomaticile gânduri din minte,
Până întâlnesc un nesuferit labirint,
Alerg după Tine, Doamne,
Care îmi scoți oiștea din cețuri,
Până ajung în satul meu,
Care mă odihnește adânc...
Alerg... Alerg... Alerg... ca să mă odihnesc.

(Volumul *La noi, acasă*)

Ploua

*Plouă cu flori, cu sori, cu fiori,
Cu buchete de rugi,
Întruna plouă...
Plouă cu fluturi, cu îngerii, cu ierburi,
Cu sfinți,
Întruna plouă...
Plouă cu frunze, cu grâne, cu stâne,
Cu case,
Întruna plouă...
Plouă cu albine, cu galbeni, cu cuvinte,
Cu povești,
Întruna plouă...
Plouă cu vânturi, cu boabe de rouă,
Plouă cu oameni buni,
Plouă...
Din când în când,
Plouă...
Din loc în loc,
Plouă...
Da,
Mai plouă...*

(Volumul *Gânduri de strajă*)

Răstignire

Ce poate fi mai dureros,
Să ajungi piele și os,
Să fii nevoit să ceri,
Dezlegări și mari iertări?
În fond, poți fi fericit,
Că de fulger n-ai murit,
Însă, fiind pe pământ,
Și pe cruce răstignit,
Sufletul ți-e primit,
Martiriu în alb primit,
Spre a Domnului slăvire,
Pe drumul de mântuire...

(Volumul *Gânduri de strajă*)

Răstignirea
cca.1675
Bartolomé Estebán Murillo